

Indtægten, kan man komme til at skabe en Forlegenhed, idet man ikke kan vide i betimelig Tid at skabe sig Ret til at gaae ud over de fastsatte Procent, om der ikke var nok til at dække Udgifterne med; men holder man fast ved, at Areal-, Grund- og Indkomstskatten kan benyttes efter et vist Forholdstal, behøver man ikke det andet, og vil man sige det andet til, kan man sætte, at f. Ex. Indkomstskatten ikke maa overskride 0,40 af alle Fornødenheder og i ethvert Tilfælde ikke overstige 3 pCt. af Skatteindtægten. Ved den Maade, man her har fastholdt i Loven, har man beholdt tilbage, hvad jeg vil kalde en Række af uheldige Erindringer af det hele Skattespredningsystem. I § 3, have vi optegnet alle de Skattenlykker, som nu paahvile Kjøbenhavn, og de holdes stadigt levende for Tillem্পningens Skyld. Det forekommer mig, som det ikke maatte have nogen stor Vanskelighed at komme til at udtrykke disse Tillem্পninger paa en mere positiv, til den nærværende nye Skattnorm svarende Maade. Jeg indrømmer tilfulde, at det er en Tidsqvæstion, at i den korte Tid, der kan have været til at bearbejde dette Lovudkast, hvor den Hovedbetragtning først skulde gjøre sig gjældende, at samle det Hele til en større Eenhed, har man ikke havt Leilighed til at gjøre det, men det skulde gjøre mig ondt, om man ikke, naar man gik ind paa Loven, gjorde det med den Bevidsthed, at man inden saa Nar maatte komme til nærmere ordnende, til mere fuldstændiggjørende Regler.

Der staaer endnu tilbage for mig at omtale den Gjenstand, som ganske vist har for os Allesammen en dobbelt Betydning, ikke alene den, at skabe Kommunen Kjøbenhavn et Middel til at dække sine enorme Udgifter — jeg skal strax forklare Udtrykket enorme — men ogsaa den at skabe et Middel til at forsøge en Skat, som inden saa Nar maa komme til at gjøres gjældende i det hele Land. Hvorfor kalder jeg Byen Kjøbenhavns Udgifter enorme? Fordi jeg efter de Opgivelser, vi have, maa betragte Byen Kjøbenhavns Skatteevne som ringe, eller ogsaa ere Opgivelserne ikke nøjagtige. Efter disse Opgivelser vilde Indtægtskatten der, isald man blev staaende ved 400 Rd. som

den laveste Sats, hvorpå der skulde tages Skat, kun kunne opkræves af omtrent 15,000 Personer, og efter hvad der blev meddeelt af et æret Medlem igaar (Fedderfen), hvilket jeg har Anledning til at troe ikke er grebet ud af Luften, skulde hele Skatteindtægten der kun udgjøre omtrent 15 Millioner Rd. Deraf faae vi altsaa ud, at Gjennemsnitskattedevnen er udtrykt med en Indtægt af 1000 Rd., forudsat at man kun vil ramme de Personer, som ligge indenfor den nævnte Grænse. Efter de Udtalelser, vi have hørt her om Livsfornødenhederne, er, for at leve anstændigt, Kjøbenhavnst, 1000 Rd. meget ringe. Dersom man derimod gaaer ned til 300 Rd., saaledes som Lovudkastet, vil Antallet af de Personer, som blive rammede af Indtægtskatten, voxe med 8,000; det vil blive mellem 23 og 24,000, og saa vil Middeltallet af det, der udtrykker Kjøbenhavns Skatteevne, synke ned til 650 Rd. Det er et meget lavt Tal, som atter tyder paa, at, om her ogsaa er et vist Slags lavt staaende Velstand, hvori man besunder sig taaleligt vel, hvor man slipper igennem ved af og til at laane paa Assistentenshuset, saa er der ingen Bedrift, ingen Formue, ingen Fremadskriden og ingen Lethed til at bære store Udgifter til Byens Forbedring. Byen kan let komme til at leve over sin Evne, langt lettere, end den maaskee troer; den kan blive forshnet med saamange Sundhedsmidler, at hver Mand burde kunne leve længe, men han kan ikke leve, naar han Intet har at spise og drikke. En Ting have vi lært ved disse Meddelelser om Sundhedsvæsenet med hvad dertil hører, at Hovedbetingelsen for at leve er at have fornødne Klæder, Mad og Drikke. Det er ganske vist, at vi, efter hvad vi ogsaa have hørt her, kunne indrette Indtægtskatten saaledes, at den kan ramme Gjenstande, der give ikke saa ringe Product. Det blev meddeelt af den ærede Indenrigsminister, altsaa er det et Ziffer, som vi kunne bygge paa, at hvad der falder i Arv her i Kjøbenhavn, kan anslaaes til 5 Millioner Rd. aarlig; naar man tager ikke Arven, som den falder, men Indtægten af Arv til alle Paagjældende som en Indtægt for det Nar, og vi antage, at af disse 5 Millioner falde de 3 Millioner i saadanne Størrelser, at de komme over til Perso-